

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2017)0027

Éves jelentés az uniós versenypolitikáról

Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről (2016/2100(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „2015. évi jelentés a versenypolitikáról” című, 2016. június 15-i bizottsági jelentésre (COM(2016)0393) és a hozzá csatolt, ugyanazon nap kiadott bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2016)0198),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 39., 42., és 101–109. cikkére,
- tekintettel az általános érdekű szolgáltatásokról szóló (26.) jegyzőkönyvre,
- tekintettel a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló (2.) jegyzőkönyvre,
- tekintettel az élelmezési és mezőgazdasági rendszerek fenntarthatósági vizsgálatának (SAFA) az Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Világszervezet (FAO) által kidolgozott egyetemes keretrendszerére,
- tekintettel a vonatkozó, versenyről szóló bizottsági szabályokra, iránymutatásokra, állásfoglalásokra, közleményekre és dokumentumokra,
- tekintettel a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló, 2016. július 6-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a megújuló energiáról szóló eredményjelentésről szóló, 2016. június 23-i állásfoglalására²,
- tekintettel az európai unióbeli szociális dömpingről szóló, 2016. szeptember 14-i állásfoglalására³,

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0310.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0292.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0346.

- tekintettel az EU versenypolitikájáról szóló 2014. évi éves jelentésről szóló, 2016. január 19-i állásfoglalására¹ és az EU versenypolitikájáról szóló 2014. évi éves jelentésről szóló, 2015. március 10-i állásfoglalására²,
- tekintettel az elektronikus kereskedelem 1/2003/EK tanácsi rendelet 17. cikke szerinti vizsgálatának bevezetéséről szóló, 2015. május 6-i bizottsági határozatra (C(2015)3026),
- tekintettel a Bizottság „Európai digitális egységes piaci stratégia” című, 2015. május 6-i közleményére (COM(2015)0192),
- tekintettel a Bizottság „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája” című, 2015. február 25-i közleményére (COM(2015)0080),
- tekintettel a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól szóló, 2015. április 29-i (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendeletre³,
- tekintettel a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló, 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendeletre⁴ (általános csoportmentességi rendelet),
- tekintettel a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre⁵,
- tekintettel „A vállalkozások közötti összefonódások uniós ellenőrzésének javítása” című, 2014. július 9-i fehér könyvre (COM(2014)0449),
- tekintettel a Bizottság által az E-000344/2016, az E-002666/2016 és az E-002112/2016 számú, írásbeli választ igénylő parlamenti képviselői kérdésekre adott válaszokra,
- tekintettel a légi közlekedésről szóló, 2015. november 11-i állásfoglalására⁶, különösen annak a 868/2004/EK rendelet annak érdekében történő felülvizsgálatával kapcsolatos 6., 7., és 11. bekezdésére, hogy biztosítsák a tisztességes versenyt az Unió légi közlekedési külkapcsolatai terén és megerősítsék az uniós légi közlekedési ágazat versenyképességét, hatékonyabban megakadályozzák a tisztességtelen versenyt, biztosítsák a viszonyosságot és megszüntessék a tisztességtelen gyakorlatokat, beleértve a bizonyos harmadik országok által a minden légitársaságnak nyújtott piactorzító állami támogatásokat, a pénzügyi átláthatóság szerepeltetése a tisztességes versenyről szóló záradékban alapvető eleme lévén ezen egyenlő versenyfeltételek garantálásának,
- tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0004.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0051.

³ HL L 123., 2015.5.19., 1. o.

⁴ HL L 187., 2014.6.26., 1. o.

⁵ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0394.

hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet)¹,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke (3) bekezdésének a szakosítási megállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2010. december 14-i 1218/2010/EU bizottsági rendeletre²,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0001/2017),
- A. mivel az erős és hatékony uniós versenypolitika mindig is a belső piac egyik sarokköve volt, hiszen ösztönzi a gazdasági hatékonyságot és kedvező környezetet teremt a növekedéshez, az innovációhoz és a technológiai fejlődéshez, ugyanakkor leszorítja az árakat;
- B. mivel az uniós versenypolitika alapvető eszköz a belső piac széttöredezése elleni küzdelemben, és így módon az egész Unióban a vállalkozások számára az egyenlő versenyfeltételek megteremtésében és fenntartásában;
- C. mivel az Európai Uniónak a Bizottság vezetésével az Unióban és világszerte elő kell mozdítania a „versenykultúrát”;
- D. mivel a versenypolitika önmagában az európai demokráciát védő eszköz, minthogy megakadályozza a gazdasági és pénzügyi hatalom kevesek kezében való túlzott koncentrálódását, amely aláásná az európai politikai hatóságok nagy ipari és bankszektortól való függetlenségét;
- E. mivel a versenyszabályok (többek között az antitröszt szabályok) megfelelő, a szociális piacgazdasággal összhangban álló végrehajtása megakadályozza, hogy a gazdasági és pénzügyi hatalom kevés magánvállalat kezében összpontosuljon, és serkentőleg hat a gazdasági szereplőkre, mivel arra ösztönzi őket, hogy dinamikusak és innovatívak legyenek és kitűnjenek a piacokon;
- F. mivel a tisztességes versenypolitika fenntartja a nyílt és hatékony piacokat, ami alacsonyabb árakhoz, új szereplők megjelenéséhez, jobb minőségű termékekhez és szolgáltatásokhoz, valamint a fogyasztók rendelkezésére álló nagyobb választékhoz vezet, előmozdítva a kutatást és az innovációt, a gazdasági növekedést és a vállalkozások rugalmasságának fokozását is;
- G. mivel a versenypolitika jelentősen hozzá tud járulni és hozzá is kell járulnia a kulcsfontosságú politikai prioritásokhoz, mint az innováció fellendítése, a minőségi munkahelyek, az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a fenntartható növekedés és a fenntartható fejlődés, a beruházások, az erőforrás-hatékonyság, a fogyasztók és az

¹ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

² HL L 335., 2010.12.18., 43. o.

emberi egészség védelme és az egységes piac megerősítése, különös tekintettel a digitális egységes piacra és az energiaunióra;

- H. mivel a sikeres versenypolitika nem helyezheti előtérbe kizárólag a fogyasztói árak csökkentését, hanem az európai gazdaság innovációs képességét és beruházási tevékenységét, valamint a kis- és középvállalkozások sajátos versenyfeltételeit is tekintetbe kell vennie;
- I. mivel az uniós versenypolitikában a társadalmi méltányosság, a politikai függetlenség, az átláthatóság és a jogszerű eljárás értékei is meghatározóak;
- J. mivel az Unió versenypolitikája kölcsönös függőségben van más nagy uniós politikákkal, különösen az adózási, ipari és digitális politikákkal, amelyek összehangolása a Szerződésekben meghatározott alapelvek, különösen az átláthatóság és a tisztesség tiszteletben tartásának biztosítását célozza;
- K. mivel az adókiájtás, az adócsalás és az adóparadicsomok a becslések szerint évente több milliárd eurós (bizonyos becslések szerint akár 1 billió eurós) költséget jelentenek az uniós adófizetők számára kiesett bevételek formájában, és torzítják a versenyt az egységes piacon azon vállalatok között, amelyek tisztességesen kiveszik részüket az adófizetésből, illetve azok között, amelyek nem;
- L. mivel a versenyjog végrehajtására irányuló globális együttműködés hozzájárul a jogorvoslatok és a végrehajtási intézkedések eredményei terén tapasztalt következetlenségek elkerüléséhez, valamint segíti a vállalkozásokat a versenyjog betartásából fakadó költségeik csökkentésében;
- M. mivel az Európai Bíróság ítélezési gyakorlata és a Bizottság döntéshozatali gyakorlata eltérő értelmezést ad a „gazdasági tevékenység” fogalmára attól függően, hogy a belső piaci szabályokat vagy a versenyszabályokat alkalmazzák; mivel ez a zavaros gyakorlat további gondokat vet fel a „gazdasági tevékenység” már egyébként is nehezen értelmezhető fogalmát illetően;
- N. mivel a világos, koherens és működőképes szabályozási környezet a versenypolitikának a mezőgazdaság sajátosságaihoz való hozzáigazítása tekintetében hozzájárulhat a mezőgazdasági termelők pozíciójának megerősítéséhez az élelmiszer-ellátási láncban belül azáltal, hogy kezeli a gazdasági szereplők közötti kiegyenlítetlen erőviszonyokat, ezzel is növelve a piaci hatékonyságot és biztosítva a jogbiztonságot és az egyenlő feltételeket az egységes piacon;
- O. mivel nehéz előre felmérni a gazdasági kockázatok megjelenési formáját, súlyosságát és idejét, és szükség van arra, hogy egy piacorientált közös agrárpolitika (KAP) támogatást nyújtson a termelők számára, valamint további, korlátozott időre szóló mentességeket a versenyszabályok alól súlyos piaci egyensúlyhiány esetén; mivel a tejágazati válság alatt a Bizottság úgy döntött, hogy utolsó esélyként az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 222. cikkéhez folyamodik, hogy mentesítse a tejtermelés elismert termelői csoportok általi kollektív tervezését a versenyjog alkalmazása alól;
- P. mivel a versenypolitika önmagában nem oldja meg az élelmiszer-ellátási láncban alkalmazott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat;

- Q. mivel az EUMSZ 102. cikke egyértelműen úgy rendelkezik, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok közvetlen vagy közvetett ráerőltetése az élelmiszer-ellátási lánc egyéb ágazataira az EUMSZ megsértésének minősül;
- R. mivel a mezőgazdasági piacokat vizsgáló munkacsoport azzal a céllal jött létre, hogy javítsa a termelők helyzetét az élelmiszer-ellátási láncban, feltárva pozíciójuk megerősítésének lehetőségeit, beleértve a szerződéses viszonyok kiépítésére és a termelők kollektív fellépéseinek megszervezésére vonatkozó jogi lehetőségeket is; mivel a mezőgazdasági piacokat vizsgáló munkacsoport következtetéseit – adott esetben – figyelembe kell venni a jövőbeli viták és meghozandó intézkedések vonatkozásában;
1. üdvözli a Bizottság versenypolitikáról szóló éves jelentését, amely bemutatja, hogy a megfelelő uniós versenypolitika tisztességes versenyfeltételeket teremtve segíthet helyreállítani a kellő mértékű beruházásokat és az innovációt; üdvözli a jelentést és azt, hogy az a versenypolitikának az akadályok felszámolásához és a torzító állami támogatási intézkedések elleni küzdelemhez való, a belső piac javát szolgáló hozzájárulására összpontosít; azt is megismétli, hogy Európa jövőjének az innováción, a szociális piacgazdaságon és az erőforrás-hatékonyságon kell alapulnia, amely magas életszínvonalat teremt valamennyi uniós polgár számára;

Az egységes piac integrációja

2. üdvözli a Bizottság azon célját, hogy új lehetőségeket teremt a polgárok és a vállalkozások számára és emlékeztet arra, hogy a tőke, a szolgáltatások, az áruk és az emberek szabad mozgása képezi az egységes piac négy szabadságjogát, valamint hogy azok érvényesítése kulcsfontosságú ahhoz, hogy az Uniót közelebb hozzák a polgárokhoz; hangsúlyozza, hogy hatékony uniós versenypolitika nélkül a belső piac nem tudja teljesen kibontakoztatni a benne rejlő lehetőségeket; üdvözli, hogy a Bizottság használja a rendelkezésére álló különböző eszközöket, különösen az összefonódások ellenőrzését, az erőfölénnyel való visszaélés és a versenyellenes gyakorlatok elleni küzdelmet, a kartellek megszüntetését, az állami támogatások ellenőrzését, a nemzeti – és adott esetben regionális – versenyhatóságokkal való egyeztetést és az ágazati vizsgálatokat;
3. megismétli, hogy a hatékony versenypolitikának figyelembe kell vennie a kis- és középvállalkozásokra (kkv-k), a mikro- és induló vállalkozásokra vonatkozó egyedi piaci feltételeket, és biztosítani kell a munkavállalói jogok védelmét és a méltányos adóztatást;
4. felhívja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy kezeljék kiemelten a Brexit utáni egységes piac megerősítését, biztosítva az uniós versenyjog teljes körű betartását és tovább fokozva a tagállamok közötti adóügyi együttműködést; megjegyzi, hogy a Brexit kedvezőtlenül érintheti az uniós versenypolitikát; hangsúlyozza különösen az eljárások megkettőzésének kockázatát, amely növelné az adminisztratív költségeket és késleltetné a vizsgálati folyamatokat;
5. megismétli, hogy az a tisztességes adóverseny elengedhetetlen az európai egységes piac integritásához és ezért minden piaci szereplőnek meg kell fizetnie az adóból rá eső részt, és az adót ott kell megfizetni, ahol a nyereség keletkezik; hangsúlyozza, hogy a LuxLeaks-kiszivárogtatások óta az Unió elismerte, hogy – az egységes piacon belüli tisztességes verseny megerősítése érdekében – egyszerű és átlátható adópolitikákra és

szabályozásra van szüksége, valamint elismerte, hogy véget kell vetni a tagállamok által folytatott tisztességtelen adóversenynek (többek között a jogszerűtlen adókedvezmények nyújtásának), amely erkölcsi kockázatot és további adóterheket ró a tisztességes adófizetőkre, illetve gátolja a kkv-k fejlődését, akkor is, amikor az új belépők és a csak egy országban üzleti tevékenységet folytató kkv-k hátrányba kerülnek a multinacionális vállalatokhoz képest, amelyek átcsoportosíthatják a nyereséget vagy különféle, csak számukra elérhető döntések és eszközök révén az agresszív adótervezés más formáit valósíthatják meg; hangsúlyozza, hogy alaposan ki kell vizsgálni minden olyan esetet, ahol a cél gyaníthatóan a multinacionális vállalatok általi illegális adóoptimalizáció; ugyanakkor üdvözli a Bizottság mélyreható vizsgálatait a versenyellenes gyakorlatokról, mint például a szelektív adókedvezmények, amelyek többletnyereségadó-megállapítási rendszereket foglalhatnak magukban, és üdvözli a vizsgálatok legutóbbi eredményeit, amelyek értelmében a szelektív adókedvezmények az uniós versenyjogba ütköző, illegális állami támogatásnak minősülnek; hangsúlyozza, hogy a Bizottság számára széles körű hozzáférést kell biztosítani az információkhoz annak érdekében, hogy a gyanús esetekkel kapcsolatban több vizsgálatot indíthassanak; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű iránymutatásokat a tisztességtelen verseny eseteire kiterjedő adóügyi állami támogatásokkal kapcsolatban, és hogy a tagállamok káros adóügyi gyakorlatokkal szembeni hatékony fellépéseinek elősegítése érdekében használja ki teljes mértékben a versenyjog alapján fennálló hatásköreit; fenntartja, hogy nagyobb erőfeszítésekre van szükség az agresszív adózási gyakorlatokkal szemben is, hangsúlyozza, hogy döntő jelentőségük van a tagállamok adóhatóságai között a feltételes adómegállapításokról és a transzferárképzésről kicserélt információknak; sajnálja, hogy a tagállamok megtagadják a Versenypolitikai Főigazgatóságtól az ezen információkhoz való hozzáférést; a nemzeti hatóságok között intenzívebb információcserét javasol és felhívja a tagállamokat, hogy hozzák nyilvánosságra a feltételes adómegállapításaikra vonatkozó információkat, valamint javasolja ezen információk – adott esetben – regionális bontásban való ismertetését; úgy véli, hogy a Bizottság azon határozatait, amelyek egyértelmű módszertant határoztak meg a helytelen feltételes adómegállapítási határozatok értékének, illetve az általuk érintett vállalatok által élvezett indokolatlan versenyelőny kiszámításához, jó jogalapot kínálnak a további konvergenciához;

6. hangsúlyozza, hogy a közbeszerzési eljárásoknál tapasztalható korrupció súlyos piactorzító hatással bír az európai versenyképességet illetően; ismét megállapítja, hogy a közbeszerzési eljárások azon kormányzati tevékenységek közé tartoznak, amelyek a leginkább ki vannak téve a korrupció veszélyének; kiemeli, hogy bizonyos tagállamokban az uniós finanszírozású közbeszerzések jobban ki vannak téve a korrupció veszélyének, mint a nemzeti finanszírozású beszerzések; emlékeztet arra, hogy a személyre szabott ajánlati felhívásokat széles körben alkalmazzák a piaci verseny korlátozása céljából; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa erőfeszítéseit az uniós forrásokkal való visszaélések megakadályozása és a közbeszerzési eljárások elszámoltathatóságának ösztönzése érdekében; sürgeti az Európai Ügyészség létrehozását, amely rendelkezik az ahhoz szükséges jogokkal, hogy alaposabban kivizsgálhassa az uniós forrásokat érintő állítólagos bűncselekményeket;
7. hangsúlyozza, hogy az állami támogatással kapcsolatos eljárások önmagukban nem tudják tartósan felszámolni a tagállamokban folytatott tisztességtelen adóversenyt; ezért azt ajánlja, hogy vezessék be a közös összevont társaságiadó-alapot (teljes KÖTA), amely segíteni fog a verseny torzulásának megszüntetésében és garanciát nyújt arra, hogy semmilyen nyereség nem hagyja el az Uniót adómentesen, hozzák nyilvánosságra

a feltételes adómegállapításokra vonatkozó információkat, a csalások visszaszorítása érdekében vizsgálják felül a hozzáadottérték-adóról szóló irányelvet, és vezessék be a nemzetközi nagyvállalatok azon kötelezettségét, hogy forgalmukat és nyereségüket nyilvánosan, az országonkénti bontás elve szerint jelentsék, valamint felhívja a tagállamokat, hogy adóügyi gyakorlataikban vezessenek be nagyobb átláthatóságot, továbbá kölcsönös jelentéstételi kötelezettséget; megismétli, hogy a tisztességes verseny biztosítása érdekében szükség van az adókikerülés elleni kezdeményezéscsomag, az uniós tagállamok közötti információcserére vonatkozó szabályok és a héa-csalás elleni küzdelmet szolgáló gyorsreagálási mechanizmus végrehajtására;

8. úgy véli, hogy a tisztességes versenyt gátolhatja az adótervezés; üdvözlí a Bizottság arra irányuló ajánlását, hogy módosítsák az „állandó telephely” fogalom meghatározását annak érdekében, hogy a vállalatok ne tudják mesterségesen elkerülni az adófizetési kötelezettséget azokban a tagállamokban, amelyekben gazdasági tevékenységet folytatnak; hangsúlyozza, hogy e fogalom meghatározásnak a digitális ágazat egyedi helyzetére is ki kell terjednie, biztosítva, hogy a teljesen dematerializált tevékenységet folytató vállalkozások egy adott tagállamban telephellyel rendelkezőnek minősüljenek, amennyiben jelentős digitális jelenlétet tartanak fenn az adott ország gazdaságában;
9. hangsúlyozza, hogy tagállami szinten is érvényesíteni kell az egységes piacra vonatkozó szabályokat, és az egységes piac széttöredezettségének leküzdése érdekében foglalkozni kell a jogsértésekkel;
10. felszólít az egyablakos ügyintézési rendszer javítására a digitális termékekre vonatkozó szűkített egyablakos ügyintézési rendszerekkel kapcsolatos jelenlegi tapasztalatok alapján; megjegyzi, hogy a kis- és mikrovállalkozások még a szűkített egyablakos ügyintézés mellett is jelentős adminisztratív terhekkel szembesülhetnek;
11. hangsúlyozza, hogy a még fennálló akadályok és korlátok lebontása révén tovább kell erősíteni az egységes piacot;
12. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy az uniós egységes piac zavartalan működéséhez elengedhetetlen, hogy lehetővé tegyék a nemzeti és regionális hatóságok számára, hogy beavatkozzanak az olyan földrajzilag hátrányos helyzetből fakadó esetekben, amelyek korlátozzák a piac abbéli képességét, hogy gazdasági és szociális dimenzióit tekintve egyaránt virágozhasson;
13. kitart amellett, hogy az egységes piacon a tisztességes verseny biztosítása érdekében küzdeni kell az adó- és szociális dömping, a visszaélés szerű adótervezés és az adócsalás ellen;
14. sürgeti a Bizottságot, hogy fejezze be az egységes európai vasúti térség megvalósítását, biztosítsa a pályahálózat-üzemeltetők és a vasúti vállalkozások közötti pénzáramlások teljes átláthatóságát, és győződjön meg arról, hogy minden tagállam erős és független nemzeti szabályozó hatósággal rendelkezik-e;
15. sürgeti a Tanácsot, hogy mielőbb fogadja el a közös összevont társaságiadó-alap (KÖTA) egységesítéséről szóló bizottsági javaslatot;

16. úgy véli, hogy az euró bevezetése azon tagállamok által, amelyek ez idáig még nem csatlakoztak a közös pénznemhez, megszilárdítaná a szabad versenyt a belső piacon belül;

A digitális egységes piac

17. üdvözli a Bizottság digitális egységes piaci stratégiáját, és hangsúlyozza a versenypolitika döntő szerepét a digitális belső piac kiteljesítésében; támogatja a Bizottság arra irányuló törekvését is, hogy az EU versenypolitikája teljes mértékben kiterjedjen a digitális egységes piacra, mivel a piaci verseny nem csupán nagyobb választékot biztosít a fogyasztók számára, hanem egyenlő feltételeket is teremt, továbbá sajnálatosnak tartja, hogy az európai digitális keret jelenlegi hiánya rámutatott, hogy ez idáig nem sikerült összeegyeztetni a kis és a nagy szolgáltatók érdekeit; kiemeli, hogy a versenypolitika hagyományos piaci modelljei a digitális belső piac esetében gyakran nem elég célravezetők; felszólít arra, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a digitális vállalkozások új üzleti modelljeire; ismételten hangsúlyozza, hogy egy egységes digitális piac több százezer munkahelyet tudna teremteni, és évi 415 milliárd euróval járulna hozzá az uniós gazdasághoz;
18. hangsúlyozza, hogy – annak érdekében, hogy digitális egységes piaci stratégiája hiteles maradjon – a Bizottságnak minden egyéb függőben lévő kartellvizsgálatot a minőség veszélyeztetése nélkül kell lezárnia; felszólít az eljárások felgyorsítására annak érdekében, hogy mielőbb eredményeket lehessen elérni; üdvözli ezért a Bizottság által megküldött kiegészítő kifogásközlést az ár-összehasonlító szolgáltatásról és az Android-üggyel kapcsolatos kifogásközlést; felhívja a Bizottságot, hogy elszántan folytassa a vizsgálatai során felmerült valamennyi aggály kivizsgálását, ideértve az elfogult keresés egyéb területeit is (szállodák, helyi keresések, járatok), annak érdekében, hogy a digitális piac valamennyi szereplője számára egyenlő feltételeket biztosítson; felszólít vizsgálatok lefolytatására az erőfölénnyel rendelkező online szállásfoglalási platformok vonatkozásában; üdvözli a Bizottság elektronikus kereskedelemre vonatkozó ágazati vizsgálatát, amelynek előzetes eredményei bizonyos, az online versenyt korlátozható üzleti gyakorlatokat azonosítottak ebben az ágazatban;
19. üdvözli a Bizottságnak az európai digitális egységes piaccal kapcsolatos kötelezettségvállalását és a területi alapú tartalomkorlátozás, illetve a vevő állampolgársága, a belső piacon belüli lakóhelye vagy székhelye alapján történő egyéb megkülönböztetés elleni fellépésről szóló javaslatát is; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen ambiciózus lépéseket az online verseny jogszerűtlen akadályainak felszámolására, a más tagállambeli eladóktól vásárló uniós fogyasztók akadálymentes online vásárlásának biztosítása érdekében; úgy véli ezért, hogy célzott lépésekre van szükség a javakhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés javításához, különösen az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás gyakorlatának felszámolása, valamint a földrajzi elhelyezkedés vagy nemzetiség alapján történő, tisztességtelen árdiszkrimináció megszüntetése révén, amelyek hatásaként gyakorta alakulnak ki monopóliumok, és egyes fogyasztók illegális tartalmak felé fordulhatnak; felszólít a honlapok uniós szintű címkézésére a kínált szolgáltatások vagy áruk meglétének és minőségének garantálása céljából, a tisztességes verseny még magasabb szintjének biztosítása és a fogyasztóvédelem megerősítése érdekében;
20. úgy véli, hogy a digitális egységes piac előmozdítására irányuló erőfeszítésekben alapvető szerepet játszik a kkv-k részvételének fokozása, és hangsúlyozza, hogy

értékelni kell minden – különösen az e-kereskedelem előmozdítására és a digitális ágazatot illetően az állandó telephely státusz pontosítására irányuló – kezdeményezésnek a kkv-k azon képességére gyakorolt lehetséges hatását, hogy kihasználhassák az egységes digitális piac nyújtotta előnyöket;

21. emlékeztet arra, hogy a hálózatsemlegesség kiemelkedő fontosságú az internetszolgáltatások közötti megkülönböztetésmentesség biztosításához, valamint a verseny teljes körű garantálásához („hálózatsemlegesség”: az az elv, amelynek értelmében minden internetes forgalmat egyenlően, megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, a feladójától, a fogadójától, a típusától, a tartalmától, az eszköztől, a szolgáltatástól vagy az alkalmazástól függetlenül kell kezelni);
22. kiemeli, hogy az új digitális támogatású – különösen az internetes és mobiltelefonos alkalmazásokra támaszkodó – vállalkozások meglévő szereplők melletti jelenlétének fokozása új csatornákat nyitott a fogyasztók számára az egységes piacon az áruk és szolgáltatások felkutatása, összehasonlítása és kiválasztása tekintetében, amely erős pozíciójú fogyasztókat eredményez, akik tájékozott döntést kívánnak hozni személyes szükségleteik és céljaik alapján;
23. hangsúlyozza, hogy a megosztáson alapuló gazdaság számos innovatív terméket és szolgáltatást kínál az uniós fogyasztók számára; hangsúlyozza, hogy a megosztásalapú gazdasági platformok életre hívták azt az elképzelést, hogy megkérdőjelezzék a hagyományos, erőfölénnyel rendelkező szereplők működését annak érdekében, hogy versenyképesebb környezetet teremtsenek a fogyasztók és a vállalkozások számára egyaránt; megismétli, hogy az adózással, az adminisztratív kerettel és a biztonsággal kapcsolatos szempontok mellett a Bizottságnak a megosztásalapú gazdaság versennyel kapcsolatos szempontjait is meg kell vizsgálnia, és az egyenlő versenyfeltételek kialakítása érdekében fel kell számolnia a vállalkozások piaci belépése előtt álló akadályokat; hangsúlyozza, hogy az ilyen típusú gazdaságot már évekkel ezelőtt létrehozták, és hogy a jogi egységesség érdekében a szabálytalanságokat uniós szinten, a szubszidiaritás elvének megfelelően kell megoldani; hangsúlyozza, hogy az egységes digitális piac keretében biztosítani kell a fogyasztók és a személyes adatok magas szintű védelmét; sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre egy eszköztárat, amely nélkülözhetetlen ahhoz, hogy az EU szintjén és a különböző tagállamokban támogatásban részesüljön, alkalmazásra kerüljön, hitelessé váljon és bizalmat kapjon a megosztásalapú gazdaság számos formája és módozata, és tudatában van annak, hogy ez a megengedő és támogató szabályozási keret nem fog a verseny torzulásához vezetni; felhívja a Bizottságot, hogy ismét foglalkozzon ezekkel az aggályokkal annak érdekében, hogy a jogszabályi keretek között valóban kézzelfoghatóvá válhassanak ezeknek az üzleti modelleknek a társadalom számára nyújtott előnyei;
24. felhívja a Bizottságot, hogy a digitális kor szempontjából átfogóan vizsgálja felül a rendelkezésre álló versenypolitikai eszközök hatékonyságát, és adott esetben fejlessze tovább azokat;
25. hangsúlyozza, hogy különösen az olyan dinamikus ágazatokban, mint a digitális gazdaság, döntő jelentősége van annak, hogy a versenyjogi eljárásokat gyorsan lefolytassák, hogy a piaci erőfölénnyel való visszaélés ne eredményezhesse a piac szűkülését;

26. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a digitális piacokon megfigyelhető növekvő konvergenciát azzal, hogy összeveti a hasonló szolgáltatásokat, például az azonnali üzenetküldési (IM) alkalmazásokat az általános távközlési ágazat által biztosított egyenértékű szolgáltatásokkal;
27. üdvözli a Bizottság több vállalat, különösen az internetes és távközlési óriások és más médiatársaságok, filmstúdiók és televíziószolgáltatók által alkalmazott bizonyos versenykorlátozó gyakorlatok felderítésére irányuló vizsgálatait; felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az uniós antitröszt szabályokat sértő versenyellenes magatartás elleni valamennyi eljárást;
28. üdvözli a Bizottság által az Apple-nek nyújtott állami támogatás visszafizetésének ügyével kapcsolatban hozott határozatot, amely fontos mérföldkövet jelent az adókedvezmények formájában nyújtott jogszerűtlen állami támogatások kérdésének kezelését illetően; rámutat azonban, hogy az EU-nak szigorúbb jogszabályokra van szüksége a feltételes adómegállapítások terén, amelyek egyúttal hatékony rendszert és követelésbehajtási eljárást biztosítanak az uniós költségvetés saját forrásai javára; felhívja a Bizottságot, hogy az egységes piacon a tisztességes verseny biztosítása érdekében orvosolja a jogsértéseket;
29. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be szabályozási stratégiát, amely figyelembe veszi a technológiák konvergenciáját, és különösen a platformok számának megsokszorozódását; emlékeztet arra, hogy e célból az előzetes ágazatspecifikus szabályozásoknak összhangba kell hozniuk a pluralizmus védelmét, a szólásszabadságot, a személyes adatok védelmét, a fogyasztó önállóságának és választási szabadságának védelmét, illetve az Európában versengő kínálatok és a nemzetközi verseny európai élmezőnyének konvergens kínálatainak azonos előmozdítását; felszólít az egyenlőtlen erőviszonyok kiegyenlítésére és a gazdasági szereplők közötti függőségi helyzetek mérséklésére az érték méltányos felosztásának elérése érdekében;
30. üdvözli, hogy a digitális piacokon a piaci erőfölény meghatározása során fokozottabban figyelembe veszik a hálózati hatásokat, valamint az adatok felhalmozását és elemzését; úgy véli, hogy az adatok nagy szerepet játszanak a digitális gazdaságban, és ezért figyelembe kell venni azokat a versenyjogi értékelésben;
31. úgy véli, hogy az internetes keresési és távközlési ágazatban a verseny nemcsak azért alapvető fontosságú, hogy a digitális gazdaságon belül ösztönözze az innovációt és a hálózatokba való beruházást, hanem azért is, hogy elősegítse a megfizethető árak és a szolgáltatások választékának a fogyasztók számára történő biztosítását; felhívja ezért a Bizottságot, hogy biztosítsa a versenyt ebben az ágazatban, többek között az internetszolgáltatások és a frekvenciafelosztás tekintetében; ebben az összefüggésben üdvözli a Bizottság szándékát, hogy a széles sávú hálózatok állami támogatására vonatkozó iránymutatások alkalmazása során jóhiszeműen figyelembe kívánja venni a távközlési csomag stratégiai céljait; üdvözli a Bizottság arra irányuló határozatát, hogy az európai fogyasztók érdekeit szem előtt tartva megakadályozza az Egyesült Királyságban az O2 és a Three mobiltelefon-szolgáltató összeolvadását; ismételtlen kiemeli az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex alkalmazásának és az Unión belüli összeköttetések fejlesztésének fontosságát;

32. úgy véli, hogy a barangolási díjak EU-n belüli felszámolása nem elegendő, és hogy az EU-n belüli hívásokat ugyanazon a szinten kell szabályozni, mint a helyi hívásokat; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot az EU-n belüli hívások szabályozására;
33. úgy véli, hogy az Unióban a fogyasztókat terhelő barangolási díjak megszüntetése irányába tett lépések hosszú távon nem elegendők, mivel az egységes piacot tovább kell mélyíteni, valamint ösztönzőket kell bevezetni annak érdekében, hogy az Unión belüli hívások díja a helyi hívásokkal megegyező szintű legyen, elősegítve a teljesen európai vagy megosztott hálózatokba való beruházásokat; felhívja a Bizottságot, hogy folytasson mélyreható konzultációt a hálózatüzemeltetőkkel és az érintett érdekelt felekkel arról, hogy mi a leghatékonyabb módja az Unión belüli hívásdíjak helyi hívásdíjak szintjére való leszorításának, ami ugyanakkor ösztönzi a beruházásokat és biztosítja a versenyképességet és az innovációt;
34. felhívja a Bizottságot, hogy politikai és pénzügyi eszközeit felhasználva mozdítsa elő a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét a beruházások fokozása érdekében olyan különféle hagyományos ágazatokban, illetve a kkv-k körében, amelyek nem tudnak lépést tartani a digitális ipari forradalommal;
35. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak minden vállalkozást (például a piaci erőfölénnyel rendelkező és az induló innovatív vállalkozásokat is) innovációra kellene ösztönöznie;
36. felhívja a Bizottságot, hogy mutasson ugyanolyan határozottságot a McDonald's-szal szemben folyamatban lévő vizsgálat lefolytatása és lezárása terén;

Állami támogatások

37. üdvözli az állami támogatásokra vonatkozó szabályok átalakítását és javasolja, hogy készüljön külön éves jelentés a Parlamentnek; emlékezteti a tagállamokat, hogy a cél a támogatási intézkedéseknek a hosszú távú, fenntartható gazdasági növekedésre, a minőségi munkahelyek létrehozására és a társadalmi kohézióra való irányítása volt, egyenlő versenyfeltételeket és a szociális piacgazdaság szabad működését biztosítva; hangsúlyozza, hogy a tagállamok fokozott felelősséggel tartoznak a Bizottság előzetes értesítése nélkül nyújtott támogatásokért; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak megfelelő jogalapot kell rendelkezésre bocsátania a versenyjog terén az idegenforgalomnak, mint Európa egyik fontos gazdasági tényezőjének előmozdítása érdekében, és hogy ennek megfelelően az állami idegenforgalmi szervezetek finanszírozásának az általános csoportmentességi rendelet szerinti általános mentességet kell élveznie; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamok által gyakorolt politikai nyomásra tekintet nélkül vizsgálja meg a tagállamok által az utolsó pillanatban végrehajtott ügyleteket; emlékezteti továbbá a Bizottságot, hogy meg kell akadályozni bizonyos kormányokat abban, hogy rosszhiszeműen járjanak el, ami az uniós alapok helytelen felhasználása esetén fordul elő;
38. hangsúlyozza, hogy az állami vagy regionális ösztönző az egyik politikai eszköz az Unió elszigetelt, távoli vagy külső régióiban és szigetein a gazdasági és társadalmi feltételek támogatásához nélkülözhetetlen szolgáltatások biztosításához, azonban figyelembe kell venni a múltbeli tapasztalatokat is, és e beavatkozások nem lehetnek ellentétesek az egységes piac elveivel; hangsúlyozza, hogy a szigetektől álló külső

régiók összeköttetése szintén lényeges, és üdvözlí, hogy az általános csoportmentességi rendeletbe belefoglalták a távoli régiókban éló lakosok közlekedésének szociális támogatását, ahol elismerten problémát jelent az összeköttetés; kéri a Bizottságot, hogy az általános csoportmentességi rendelet folyamatban lévó felülvizsgálata során kellően vegye figyelembe az európai legkülsó régióknak az EUMSZ 349. cikkében foglalt sajátosságait, mivel a legkülsó régiókban müködó helyi kkv-k számára elengedhetetlen az összeköttetés, ráadásul rendkívül kicsi a valószínűsége, hogy ez kihat a belső piacon belüli versenyre;

39. üdvözlí az állami támogatás modernizációjára irányuló kezdeményezés keretében kiadott, az állami támogatás fogalmáról szóló bizottsági közleményt; elismeri az egyszerűsített szabályok előnyeit, amelyek jogbiztonságot nyújtanak az állami hatóságok és a vállalatok számára egyaránt; ugyanakkor felhívja a Bizottságot, hogy közelebbről vizsgálja meg az egységes piacra rendkívül káros hatást gyakorló, tiltott állami támogatásokat;
40. felhívja a Bizottságot, hogy az esetjogban és a végrehajtási gyakorlatban bekövetkezett lényeges változások fényében mielőbb nyújtson be egy útmutató dokumentumot az állami támogatás fogalmáról a jogbiztonság és a kiszámíthatóság biztosítása érdekében;
41. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen ütemtervet kevesebb, de célzottabb állami támogatás nyújtására, azzal a céllal, hogy az adók csökkentése révén megnyíljon a lehetőség az állami támogatások csökkentésére, ezáltal az új vállalkozások és a tisztességes verseny ösztönzésére a régi struktúrák és a hagyományos szolgáltatók támogatása helyett;
42. hangsúlyozza, hogy az általános érdekü szolgáltatások előmozdítása érdekében nyújtott állami támogatásoknak alapvetően a fogyasztók és a polgárok, nem pedig egyes cégek vagy közintézmények érdekeit kell szolgálniuk;
43. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az uniós tagállamokban található közüzemi létesítmények nemzeti hatáskörbe való visszahelyezését, és vessen gátat a közszolgáltatási ellentételezés formájában nyújtott jogellenes állami támogatásoknak;
44. felhívja a Bizottságot, hogy a nemzetközi versenyügyi szervezeteken, például a Nemzetközi Versenyhatóságok Hálózatán belül szorgalmazza az állami támogatás összehangolt fogalom meghatározását;
45. az energiaunió megfelelő müködésének elérése, valamint az állami támogatásokra vonatkozó szabályok be nem tartásának és az uniós forrásokkal való visszaélések elkerülése érdekében hangsúlyozza, hogy az energetikai és környezetvédelmi beruházásokhoz kapcsolódó valamennyi állami támogatást és a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos minden szabálytalanságot – például a magyar Paksi Atomerómü vitatott bővítési projektjét – szigorúan nyomon kell követni és mélyrehatóan ki kell vizsgálni;
46. hangsúlyozza, hogy – amint azt éves versenypolitikai jelentésében a Bizottság immár hatodszor jelzi – a pénzügyi ágazatban nyújtott ideiglenes állami támogatásra a globális pénzügyi rendszer stabilizálásához volt szükség, ám azt mielőbb csökkenteni kell vagy teljes mértékben fel kell számolni és ellenőrizni kell; felhívja a Bizottságot és az Európai Értékpapír-piaci Hatóságot (ESMA), hogy biztosítsák minden

fogyasztóvédelmi jogszabály – például a MiFID-irányelv vagy az IDD-irányelv – egységes piacon belüli következetes alkalmazását, és kéri a Bizottságot és az ESMA-t annak biztosítására, hogy e jogszabályok végrehajtása során ne kerüljön sor szabályozási arbitrázsra; felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje azt a lehetőséget, hogy a bankoknak nyújtott állami támogatást a kkv-knak nyújtott hitelezéshez kösse;

47. emlékeztet álláspontjára a több tagállamban a bankszektor számára kedvező, halasztott adókövetelések és adójóváírások vonatkozásában a Bizottság által jelenleg folytatott vizsgálatot illetően; úgy véli, hogy a halasztott adóköveteléseket és adójóváírásokat visszamenőleges hatállyal engedélyezni kellene az állami támogatásokról szóló rendelkezésekben, amennyiben azok a reálgazdasághoz kapcsolódó finanszírozási célokra vonatkozó egyértelmű feltételekhez kapcsolódnak;
48. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság nem hozott intézkedéseket a magánbankok szerkezetátalakítása során elkövetett visszaélések kezelésére, beleértve azokat is, amelyek a kisbetéteseket és a pénzügyi eszközök, például elsőbbségi részvények kisbefektetőit érintették, amely eszközöket gyakran az uniós jogszabályoknak való teljes körű megfelelés nélkül hoztak forgalomba; felhívja a Bizottságot, hogy a gazdasági válság által érintett bankok szerkezetátalakítása során foglalkozzon a fedezetlen pénzügyi termékek megtévesztő értékesítésének messze ható következményeivel;
49. emlékeztet a Bizottsághoz intézett korábbi kérésére, miszerint vizsgálja meg, hogy a válság kezdete óta részesült-e a bankszektor közvetett állami támogatásokban nem szokványos likviditási támogatások formájában;
50. megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék az állami támogatások kapcsán megközelítőleg minden ötödik, kohéziós program által társfinanszírozott és vélhetően állami támogatásokkal összefüggő, általa vizsgált projekt esetében fedezett fel hibákat a 2010–2014-es időszakban¹; megjegyzi, hogy e hibák egyharmadának esetében azt állapították meg, hogy pénzügyi hatással jártak, és úgy vélik, hogy hozzájárultak a kohéziós politikában kialakult hibaszinthez; ezért úgy véli, hogy még van mit tenni a kohéziós politikán belül az állami támogatási szabályok be nem tartásának kezelése terén; úgy véli, hogy a kedvezményezett országokban a jóhiszeműen elkövetett hibák elkerülése érdekében az állami támogatási szabályokkal kapcsolatos ismeretek javítására, valamint a helyzet jobb felmérése érdekében a szabálytalanságok jelentésének fokozására van különösen szükség;
51. úgy véli, hogy a jogellenes állami támogatások kategóriáinak jobb ismeretére van szükség helyi és nemzeti szinteken; üdvözli a Bizottság legutóbbi határozatait, amelyek tisztázzák, hogy mely tagállami támogatási intézkedések hajthatók végre a Bizottság állami támogatási értékelése nélkül; ezeket a határozatokat hasznos iránymutatásnak tartja a helyi és önkormányzati projektek számára, amelyek révén csökken az adminisztratív teher, ezzel egyidejűleg pedig nő a jogbiztonság;
52. felhívja a Bizottságot, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvvel összefüggésben vizsgálja felül a vonatkozó versenyjogi rendelkezések értelmezését,

¹ Az Európai Számvevőszék 24/2016. sz. különjelentése: „Jobban kell törekedni a kohéziós politikában alkalmazott állami támogatási szabályok megismertetésére és betartására” http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_24/SR_STATE_AIDS_HU.pdf

hogyan az uniós jogalkotó hatóság által a korai stabilizálásra előírt eszközök ténylegesen is alkalmazhatók legyenek;

53. hangsúlyozza a Bizottság által az adójellegű állami támogatásokkal kapcsolatban végzett vizsgálatok fontosságát, amelyek biztosítják az európai és nemzetközi adóprogram szükséges támogatását, különösen az agresszív adóoptimalizáció elleni küzdelem terén;
54. felhívja a Bizottságot, hogy különítsen el több forrást az állami támogatásokat illetően aggályosnak talált feltételes adómegállapítások kivizsgálására, és e vizsgálatokat rendszeresen folytassa le; megjegyzi, hogy a Bizottság illegális állami támogatásoknak minősíti az átláthatatlan feltételes adómegállapításokat, amelyeket néhány tagállam ad egyes multinacionális vállalatoknak, mivel ezek versenytorzulást eredményeznek a belső piacon; üdvözli azt is, hogy egyrészt az adózás terén, másrészt a versenypolitikában egyre jobban felismerik az adópolitikák és a közigazgatási gyakorlatok közötti összefonódásokat; felhívja a Bizottságot, hogy a biztonságos központi nyilvántartásban szereplő információk alapján tegyen közzé egy összefoglalót az előző évben elfogadott jelentősebb feltételes adómegállapításokról, ideértve legalább a feltételes adómegállapítás keretében megfogalmazott kérdések leírását, valamint az előzetes árképzési megállapodás meghatározásához és a leginkább érintett tagállam(ok) azonosításához használt kritériumok leírását;

Antitröszt, kartelljogi eljárások és összefonódás-ellenőrzés

55. üdvözli a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy iránymutatást készít eljárásairól, valamint azt, hogy folyamatosan értékeli az EU jogi keretét;
56. hangsúlyozza, hogy az európai polgárok és az európai vállalkozások, különösen a kkv-k érdekében fontos felszámolni a kartelleket; ösztönzi a Bizottságot, hogy a folyamat felgyorsítása érdekében korszerűsítse az ezzel kapcsolatos adminisztratív eljárásait;
57. úgy véli, hogy a világ legnagyobb agrokémiai és takarmánygyártó vállalatai közötti javasolt fúziók azt a kockázatot rejti magában, hogy növekednek a vetőmagárak, valamint csökken az agroökológiai feltételeknek megfelelő fajták választéka; hangsúlyozza, hogy amennyiben végbemennek ezek a fúziók, a vetőmagok világpiacának 61%-át és a növényvédő szerek világpiacának 65%-át csupán három vállalat uralná;
58. felhívja a Bizottságot, hogy globális szinten erősítse fellépését annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országok által elfogadott versenyszabályok nem ütköznek az uniós rendelkezésekbe, hátrányosan érintve az európai vállalkozásokat;
59. felhívja a Bizottságot, hogy a kartellekkel szembeni fellépés terén tartsa fenn az erős és hatékony jogérvényesítést minden olyan esetben, amikor elegendő bizonyítéka van a jogsértésre; felhívja a figyelmet arra, hogy a versenypolitika lehetővé teszi a versenytársak számára, hogy anélkül működjenek együtt az innováció terén, hogy ezt az együttműködést visszaélészerűen, versenyellenes célokra használják fel; tudomásul veszi az elmúlt évben hozott, összesen megközelítőleg 365 millió EUR összegű pénzbírsággal kapcsolatos öt határozatot, ahogy az a Bizottságnak a versenypolitikáról szóló 2015. évi jelentését kísérő szolgálati munkadokumentumában is szerepel;

60. úgy véli, hogy a szabályok megsértése esetén kiszabható bírságokra vonatkozó hatályos szabályokat a felelős gazdasági szereplőkkel szembeni további büntetésekkel is ki lehetne egészíteni; felhívja a Bizottságot annak a lehetőségnek a mérlegelésére, hogy kiegészíti a trösztellenes bírságokat a vállalat döntéshozóira irányuló személyi szankciókkal, valamint az azokat a munkavállalókat sújtó egyedi szankciókkal, akik ténylegesen felelősek azért, hogy vállalatuk megsértette a versenyjogot – a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy olyan intézkedéseket hozzon, mint az igazgatósági tagok eltiltása vagy szükség esetén egyéni pénzbüntetés;
61. meggyőződése, hogy az egyre magasabb bírságok kizárólagos antitröszt eszközként történő használata nem bizonyulhat elég hatékonynak; hangsúlyozza, hogy a magas bírságok politikáját nem szabad alternatív költségvetés-finanszírozási eszközként használni; helyesli a bírságokkal kísért „büntess és jutalmaz” elven alapuló megközelítést, amely – különösen a visszaeső jogsértők esetében – tényleges visszatartó erővel bír, ugyanakkor ösztönzi a szabályoknak való megfelelést;
62. megjegyzi, hogy a bejelentett összefonódások száma 2015-ben jelentősen nőtt; ezért kéri, hogy az illetékes szervezeti egységeket lássák el a szükséges erőforrásokkal (a személyzet belső átcsoportosítása révén), amelyek lehetővé teszik számukra, hogy továbbra is hatékonyan kezeljék ezt a helyzetet;
63. üdvözli a Bizottság által az uniós összefonódás-ellenőrzés bizonyos eljárástechnikai és jogi szempontjaival kapcsolatban nemrégiben indított konzultációt; felhívja a Bizottságot, hogy az összefonódás-ellenőrzésről szóló rendelet tervezett reformja keretében gondosan vizsgálja meg, hogy az összefonódások megítélése során követett jelenlegi gyakorlat kellően figyelembe veszi-e a digitális piacok sajátosságait és a piacok nemzetközivé válását; úgy véli, hogy – mindenekelőtt a digitális gazdaság tekintetében – ki kell igazítani az összefonódások értékelésének kritériumait;
64. osztja az Európai Bizottságnak a Bayer AG és a Monsanto Company Inc. fúzióját illetően folyó jelenlegi tárgyalásokkal kapcsolatos aggodalmait; felhívja a figyelmet arra, hogy a Bayer és a Monsanto tervezett fúziója egy esetleges európai és globális oligopólium létrejöttét eredményezné, amennyiben arra engedélyt kapnak; hangsúlyozza, hogy ez a fúzió monopolhelyzetet teremthet a vetőmagok és a növényvédő szerek piacán, amelyek nagy jelentőséggel bírnak a mezőgazdasági ágazat számára; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy végezzen előzetes hatásvizsgálatot e fúziót illetően, és adjon egyértelmű tájékoztatást a menetrendjét illetően;
65. úgy véli, hogy az európai összefonódás-ellenőrzésben figyelembe kell venni a vételárat mint az ellenőrzés megindításának egyik kritériumát, mivel a digitális piacokon végbement összefonódások rámutattak arra, hogy az összefonódások vizsgálatának elindítására a forgalom alapján megadott küszöbértékek nem elégségesek;
66. felhívja a Bizottságot, hogy az nyújtson be jogalkotási javaslatot a nemzeti versenyhatóságok összefonódások ellenőrzésére vonatkozó európai koordinációs keretének létrehozásáról;
67. újra felhívja a Bizottságot, hogy gondosan ellenőrizze a versenyjogi rendelkezések megsértésén alapuló kártérítési keresetekről szóló 2014/104/EU irányelv tagállamok általi átültetését; rámutat arra, hogy ezt az irányelvet 2016. december 27-ig szabályszerűen át kell ültetni a nemzeti jogba; kifejezetten sajnálja, hogy az átültetés

eddig vontatottan haladt, és sok tagállam máig nem terjesztett elő törvényjavaslatot; felhívja a Bizottságot, hogy a Szerződések őreként emlékeztesse a tagállamokat kötelezettségükre;

Ágazati szempontok

68. üdvözli a Bizottság stabil és alkalmazkodóképes energiaunióra és az előrettekintő éghajlat-politikára vonatkozó keretstratégiáját, és egyetért annak öt, egymással összekapcsolódó szakpolitikai dimenziójával; hangsúlyozza, hogy az energiaszerkezetről hozott döntések a tagállamok hatáskörébe tartoznak;
69. üdvözli azokat a különféle, különösen a Gazprom és a Bulgargaz kapcsán végzett antitröszt vizsgálatokat, melyek célja a piaci integráció biztosítása az energiaunióban; sajnálja azonban az egyes tagállamok által folytatott azon gyakorlatot, hogy offshore társaságok útján vásárolnak gázt, amely tipikus példája az adókikerülésnek és a megfelelően működő energiaunióval ellentétes magatartás; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy megakadályozzák az olyan piaci struktúrák létrejöttét, amelyek káros hatást gyakorolhatnak az energiaágazaton belüli hatékony versenyre;
70. tudomásul veszi a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy előmozdítsa a megújuló energiaforrások piaci integrációját a verseny torzulásának elkerülése érdekében; kiemeli azonban a tagállamok által a COP21 éghajlat-változási konferencián tett jogilag kötelező erejű kötelezettségvállalásokat, amelyek nem teljesíthetőek a megújuló energia termelésének és felhasználásának előmozdítására és finanszírozására vonatkozó konkrét (állami) intézkedések nélkül;
71. kiemeli, hogy az európai versenypolitika jelentős lehetőséget rejt a magasabb környezetvédelmi és szociális normák előmozdítására; sajnálattal jegyzi meg, hogy a magyar kormány a megújulóenergia-ágazatban magas adók kivetésével, valamint az energiahatékonysági és megújuló energiaforrásokat használó technológiák alkalmazásának akadályozásával torzítja a versenyt; felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Unió 10 évre szóló, Európa 2020 növekedési stratégiájában kitűzött környezetvédelmi célok elérése érdekében továbbra is támogassa a megújuló energiaforrások Európán belüli hasznosítását; kéri a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a környezetvédelmi, szociális és munkaügyi követelmények közbeszerzési eljárásokba való beépítését;
72. felhívja a Bizottságot, hogy szervesen újítsa meg a 267/2010/EU bizottsági rendeletet, mentesítve bizonyos biztosítási ágazatbeli megállapodásokat, mivel a kockázatkalkulációhoz szükséges adatcsere és a kockázatok közös fedezése növelik az ágazat működését övező jogbiztonságot és versenyképességet, megkönnyítik új vállalatok piacra lépését, bővítik a fogyasztók választási lehetőségeit és javítják a gazdasági feltételeket;
73. rámutat, hogy fogalmi és szakpolitikai értelemben különbséget kell tenni az egyes tagállamok versenyszabályai és szociális politikája között; elismeri, hogy minden kormánynak kötelessége beavatkozni, hogy elkerülje az állampolgárait sújtó energiaszegénységet;

74. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy csökkentsék az energiatermékekre kivetett adókat és hozzanak célravezető intézkedéseket az energiaszegénység visszaszorítására;
75. emlékeztet arra, hogy az energiarendszer olyan hálózati infrastruktúra, amely különleges szabályozást igényel a saját termelésű energia fogyasztásának lehetővé tétele és támogatása érdekében;
76. megjegyzi, hogy a meglévő állami monopóliumok, mint a szerencsejáték-monopóliumok, tisztességtelen és versenyellenes gyakorlatokhoz vezethetnek; felhívja a figyelmet arra a veszélyre, hogy a tagállamoknak az engedélyek koncessziós tenderek nélkül vagy átláthatatlan és megkérdőjelezhető koncessziós tenderek útján történő kiadásával lehetősége nyílik arra, hogy más vállalkozásokkal szemben előnyben részesítsen bizonyos vállalkozásokat, ami rendkívül versenyellenes környezetet teremthet; felhívja a Bizottságot, hogy a túlzott versenytorzulás megakadályozása érdekében szigorúan kövesse nyomon a meglévő állami monopóliumokat és a koncessziós tenderek jogszerűségét;
77. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon módosításokat a 261/2004/EK rendelettel kapcsolatban, hogy azonos védelmet biztosítson a harmadik országból érkező légi járatok utasainak függetlenül attól, hogy uniós vagy nem uniós fuvarozókról van szó;
78. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 42. cikke különleges jogállást biztosított a mezőgazdasági ágazat számára a versenyjog alkalmazása terén, amelyet a KAP legutóbbi reformja alkalmával azzal határoztak meg pontosabban, hogy lehetővé tettek számos eltérést vagy mentességet az EUMSZ 101. cikke tekintetében; úgy véli, hogy a mezőgazdaság jelenlegi válsághelyzete az élelmiszerláncon belül tovább rontja a mezőgazdasági termelők már eddig is gyenge pozícióját,
79. úgy véli, hogy a termelői szervezetek és azok egyesületei által folytatott kollektív tevékenységek – úgymint a termeléstervezés és az értékesítési tárgyalások, és adott esetben a szerződéses feltételek tárgyalása – szükségesek az EUMSZ 39. cikkében meghatározott KAP-célkitűzések megvalósításához, és ezért azoknak elvileg az EUMSZ 101. cikkével való összeegyeztethetőség vélelmében kellene részesülniük; megjegyzi, hogy a jelenlegi eltérések nincsenek teljes mértékben kihasználva, és ezek nem egyértelmű megfogalmazása, a végrehajtásuk nehézségei a nemzeti versenyhatóságok általi eltérően alkalmazásuk nem nyújt megfelelő jogbiztonságot a termelők és szervezeteik számára, akadályozva ezáltal a termelők önszerveződését és aláásva a belső piac megfelelő működését; felhívja az Európai Bizottságot a meglévő eszközök javítására annak biztosítása révén, hogy a versenypolitika végrehajtásakor nagyobb mértékben vegyék figyelembe a mezőgazdaság sajátosságait, továbbá egyértelműsítve az általános mezőgazdasági eltérés hatályát, a tej, az olívaolaj, a marha- és borjúhús és a szántóföldi növények ágazataiban alkalmazott egyedi szabályozást és az egyedi mentesítéseket az EUMSZ 101. cikke (3) bekezdésének megfelelően;
80. felhívja a Bizottságot, hogy folytasson küzdelmet, és hozzon uniós szintű, kötelező erejű szabályozási intézkedéseket az élelmiszerláncon belüli tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok ellen, amelyek károsítják a gazdálkodókat és a fogyasztókat; felhívja a Bizottságot és a nemzeti versenyhivatalokat, hogy foglalkozzanak a forgalmazási ágazat gyorsan végbemenő, nemzeti szintű koncentrációjának, valamint a főbb forgalmazók nemzetközi és Európai szintű összefogásának az élelmiszer-ellátási

lánc felső szintjére, valamint a viszonteladókra és a fogyasztókra gyakorolt kumulatív hatásával kapcsolatban felvetett aggályokkal; úgy véli, hogy ez a szerkezeti változás az árak ingadozásához és a termelők bevételeinek csökkenéséhez vezethet, és aggályokat vet fel a stratégiák lehetséges egyeztetése, a visszafogott verseny és az innovációba való beruházást lehetővé tévő árrések szűkülése tekintetében az élelmiszer-ellátási láncon belül;

81. kiemeli, hogy a versenypolitika védi a fogyasztók érdekeit, de nem veszi figyelembe a mezőgazdasági termelők érdekeit; hangsúlyozza, hogy a versenypolitikának azonos szintre kell helyeznie a termelők és a fogyasztók érdekeinek védelmét, tisztességes feltételeket biztosítva a versenyhez és a belső piacra való bejutáshoz a beruházások, a foglalkoztatás, az innováció, a mezőgazdasági vállalkozások működőképességének, valamint a vidéki területek kiegyensúlyozott fejlődésének előmozdítása érdekében az EU-ban;
82. kitart amellett, hogy a „méltányos ár” nem tekinthető a lehető legalacsonyabb árnak a fogyasztó számára, hanem ehelyett észszerűnek kell lennie, és tisztességes javadalmazást kell lehetővé tennie az élelmiszer-ellátási lánc minden szereplője részére;
83. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be kimutatást a Parlamentnek és a Tanácsnak az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 225. cikke szerinti mentességek termelők általi alkalmazásáról a különböző tagállamokban, és megfelelően tisztázza az ilyen eltérések alkalmazási körét, valamint a versenyszabályok alól az EUMSZ 101. cikkének (3) bekezdése szerinti egyedi mentességeket; felhívja a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé különösen azt, hogy az élelmiszer-ellátási láncon belül a társadalmi igényeknek való megfelelés érdekében kötött fenntarthatósági megállapodások, amelyek intézkedései túlmutatnak a jogszabályi követelményeken, mentesülhetnek-e a versenyjog hatálya alól, ha azok hozzájárulnak a termelés növeléséhez és előmozdítják a fogyasztók javát szolgáló innovációt;
84. felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazzon átfogóbb megközelítést az „erőfölény” és az erőfölénnyel egy mezőgazdasági vállalkozás vagy horizontális megállapodás révén összekapcsolt vállalkozások által való visszaélés meghatározására, figyelembe véve a koncentráció fokát és a bemeneti, a feldolgozó és kiskereskedelmi ágazat tárgyalási pozíciójából eredő korlátokat;
85. úgy véli, hogy az egységes mezőgazdasági piacon fejleszteni kell az „érintett piac” koncepcióját, amelyet – az az alatti szintek figyelembe vétele előtt – elsősorban uniós szinten kell értelmezni annak elkerülése érdekében, hogy a mezőgazdasági vállalkozások tevékenységi körének korlátozó módon történő felosztása ne sodorja veszélybe a mezőgazdasági kínálat koncentrációjára irányuló célkitűzést;
86. úgy véli, hogy minden termelési ágazatban garantálni kell a gazdálkodók számára a kollektív tárgyaláshoz, ezen belül a minimális árban való megállapodáshoz való jogot;
87. úgy véli, hogy a termelőknek teljeskörűen együtt kell működniük és ki kell használniuk a termelői szervezetek – többek között a termelői szövetkezetek és társulásaik, valamint a szakmaközi szervezetek – potenciálját; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze az ilyen kollektív önszervező eszközök kompetenciáinak és hatékonyságának növelését azáltal, hogy tisztázza és egyszerűsíti a rájuk vonatkozó szabályokat e vállalkozások

tárgyalóképességének és versenyképességének megerősítése érdekében, miközben szavatolja az EUMSZ 39. cikkében meghatározott elveket;

88. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 222. cikkének rendelkezéseit gyorsan alkalmazzák a piacon jelentkező súlyos egyensúlyhiány esetén, és hogy vizsgálja meg ezen intézkedés hatékonyságát a tejpiacon történő alkalmazás esetén, további átmeneti kiigazításokat javasolva a versenyjogra és az eljárásra súlyos piaci egyensúlyhiány idején;
89. üdvözli e tekintetben az e különleges szabályok alkalmazásáról szóló, nemrégiben közzétett iránymutatásokat; úgy véli azonban, hogy jogi hatályuk túlságosan korlátozott, és a betartandó követelmények túl szigorúak és heterogének egyik ágazatról a másikra ahhoz, hogy biztosítsák a szükséges jogi egyértelműséget és jogbiztonságot azon termelők számára, akik részesülni szeretnének ezekből az eltérésekből;
90. úgy véli, hogy az érintett piac szerinti besorolás nem felel meg teljes mértékben az olívaolaj-ágazat jelenlegi helyzetének, és ezért javasolja, hogy az olívaolaj fogyasztói piacát tekintsék egységes piacnak, az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 169. cikkében meghatározott szabályok végrehajtásának javítása céljából;
91. úgy véli, hogy az olívaolaj-termelés főként időjárási körülmények miatti ingadozásai következtében, valamint a termelői szervezetekben és a termelői szervezetek szövetségeiben részt vevő tagok célkitűzéseinek garantálása érdekében figyelembe kell venni azokat az eseteket, amikor a termelői szervezetek kénytelenek nem tagoktól olívaolajat vásárolni, garantálva ugyanakkor e tevékenység kiegészítő jellegét saját tagjaik termékeinek értékesítése mellett;
92. javasolja a 170. cikkben rögzített, marhahústermelésre vonatkozó szabályok hatályának kiterjesztését a hízóágazatra a hatékonyabb végrehajtás biztosítása érdekében;
93. a cukorágazati kvóták megszüntetésével összefüggésben üdvözli a cukorrépa-termelők, szervezeteik és a cukorgyártó vállalatok közötti szerződéses keret folyamatos fennállását¹, amely lehetővé teszi számukra, hogy tárgyalásokat folytassanak az értékmegosztás feltételeiről a cukor, illetve más nyersanyagok piacán bekövetkezett fejlemények alapján; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy ez a lehetőség az ágazat valamennyi szereplője számára elérhető legyen az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet célkitűzéseinek megvalósulása érdekében, így biztosítva a jogok és a kötelezettségek tisztességes egyensúlyát a cukorgyártó vállalkozások és a cukorrépa-termelők között;
94. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a kiskereskedők által a saját márkás termékeiket gyártó cégekre gyakorolt befolyást;
95. megismétli a Parlamentnek az élelmiszer-ellátási láncban belül a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni küzdelem érdekében az uniós szintű

¹ A Bizottság (EU) 2016/1166 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. május 17.) az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet X. mellékletének a cukorágazatban 2017. október 1-jétől alkalmazandó cukorrépa-felvásárlási feltételek tekintetében történő módosításáról. (HL L 193., 2016.7.19., 17. o.).

keretjogszabály elfogadása melletti álláspontját¹; hangsúlyozza, hogy az uniós jognak biztosítania kell, hogy a termelők és a fogyasztók tisztességes értékesítési és vásárlási feltételekben részesülhessenek;

96. úgy véli, hogy a tejágazat megerősítéséhez elengedhetetlen a tejágazati csomag² teljes körű és kielégítő végrehajtása, továbbá kéri az Európai Bizottságot, hogy javasolja a tejágazati csomag 2020 júniusa utáni meghosszabbítását, és hogy tanulmányozza az abban szereplő szabályoknak más mezőgazdasági ágazatokra való kiterjesztésének lehetőségét;
97. tudomásul veszi a Versenypolitikai Főigazgatóság által az „Economic impact of modern retail on choice and innovation in the EU food sector” (Az EU élelmiszer-ágazatában a modern kiskereskedelem által a választékra és az innovációra gyakorolt gazdasági hatás) címmel készített tanulmány következtetéseit, ideértve az élelmiszerpiacon az innováció és a kereskedelmi márkák terjedése között esetleg megfigyelhető kedvezőtlen kapcsolat meglétét is; felhívja a Bizottságot, hogy számoljon be a Parlamentnek, meddig jutottak el a folyamatban lévő viták során, annak meghatározása érdekében, hogy vajon ez a kedvezőtlen kapcsolat csökkenti-e az innovációt és a fogyasztók rendelkezésére álló termékválasztékot, és hosszú távon milyen következményekkel járna az ellátási láncra és a mezőgazdasági termelők helyzetére nézve;
98. emlékeztet arra, hogy folyamatosan fejleszteni kell az EU versenyjogi keretét annak érdekében, hogy az európai élelmiszer-ellátási lánc ellenőrzésébe be lehessen építeni az ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) az élelmezési és mezőgazdasági rendszerek fenntarthatósági vizsgálatával (SAFA) kapcsolatos mutatóit, ideértve a tisztességes árképzésről és az átlátható szerződésekről (S.2.1.1.), valamint a beszállítói jogokról (S.2.2.1) szóló fejezetben foglalt mutatókat;
99. hangsúlyozza, hogy bármely ágazat túlzott megadóztatása könnyedén tönkretelheti a versenyt, és ellentétes lenne a fogyasztók érdekeivel;
100. felszólít az európai élelmiszerár-megfigyelési eszköz továbbfejlesztésére annak érdekében, hogy jobb és nagyobb bontásban rendelkezésre álló adatok révén gyorsabban észlelni lehessen az agrár-élelmiszeripari ágazaton belül kialakuló válságokat; e tekintetben kiemeli, hogy a mezőgazdasági termelői szervezeteket be kell vonni az adatok meghatározásába és gyűjtésébe;
101. felhívja a Bizottságot, hogy maradéktalanul vegye figyelembe a harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodások európai mezőgazdasági termelőket érintő lehetséges piactorzító hatásait, tekintettel azok érzékeny pénzügyi helyzetére és társadalomban betöltött alapvető szerepére; úgy véli, hogy a Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania az azokkal az országokkal kötött ilyen megállapodásokra, amelyek az Unióénál jóval kevesebb mezőgazdasági és egészségügyi rendelkezéssel rendelkeznek;

¹ Az Európai Parlament 2016. június 7-i állásfoglalása a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról az élelmiszer-ellátási láncban (P8_TA(2016)0250).

² Az Európai Parlament és a Tanács 261/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a tej- és tejtermék-ágazati szerződéses kapcsolatok tekintetében történő módosításáról. (HL L 94., 2012.3.30., 38. o.)

102. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kiskereskedelmi piac torzulásainak jellegét és lényegét, többek között az ellátás területi korlátozásának a kiskereskedőkre gyakorolt lehetséges hatását, mivel a torzulás a piac széttöredezettségéhez vezet, valamint a nagy áruházláncok lehetőségét a piaci erőfölény elérésére és az ellátási láncon belüli verseny torzítására; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden érdekelt fél nyilvánosságra hozza az ezzel kapcsolatos információkat; sürgeti a Bizottságot, hogy ismét kezdje el kivizsgálni a kiskereskedelmi árak rögzítésével kapcsolatos ügyeket;
103. úgy véli, hogy a Bizottságnak tovább kellene erősítenie a versenypolitika és a közlekedéspolitika közötti kapcsolatokat; megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék 21/2014. sz. különjelentése megállapítja, hogy a regionális vagy távoli területeken fekvő repülőterek egyedi esetei mellett az európai összeköttetésnek a gazdasági fenntarthatóságon kell alapulnia, sajnálja, hogy a reptéri befektetések nem mindig jártak a kívánt eredménnyel; felhívja ezért a Bizottságot a sikeres és sikertelen repülőtér-fejlesztési projektek azonosítására; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az 868/2004/EK rendeletet annak érdekében, hogy megerősítse az uniós légi közlekedési ágazat versenyképességét, hatékonyabban megakadályozza a tisztességtelen versenyt, biztosítsa a viszonyosságot és megszüntesse a tisztességtelen gyakorlatokat, beleértve a bizonyos harmadik országok által az összes légitársaságnak nyújtott piactorzító állami támogatásokat; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy bizonyos – a tagállamok által nem uniós országokkal aláírt meglévő kétoldalú légi szolgáltatási megállapodások feltételein alapuló – gyakorlatok károsak-e a fuvarozók és a repülőterek közötti tisztességes versenyre nézve, és ellentétesek-e az európai fogyasztók érdekeivel; arra is felhívja a Bizottságot, hogy hatékonyan kezelje az olyan versenyellenes gyakorlatokat, amelyek megakadályozzák, hogy az európai fogyasztók különféle online csatornákat, köztük összehasonlító metakereső szolgáltatásokat és online utazási ügynökségeket vehessenek igénybe;
104. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tanúsítsanak nagyobb politikai akaratot az egységes közlekedési piac elmélyítése és megerősítése, valamint az egyenlő versenyfeltételek megteremtése iránt a közlekedési, postai és turizmus ágazat állami és magánszereplői közötti nyílt és tisztességes verseny biztosítása érdekében, egyúttal tiszteletben tartva a többi európai politikát, célt és elvet, köztük a szociális dimenziót, amely fontos a közlekedési belső piac zökkenőmentes működése szempontjából;
105. hangsúlyozza az összekapcsolhatóság és a közlekedési infrastruktúra fontosságát a köz- és magánszolgáltatások túlélése, gazdasági fejlődése és biztosítása tekintetében a regionális és távoli területeken;
106. reméli ezért, hogy a globális TEN-T hálózat megvalósul;
107. hangsúlyozza, hogy a különböző tagállamokból származó piaci szereplők közötti szabad verseny korlátozásához nem szolgálhat ürügyként az, hogy a visszaélésekkel szemben hatékonyan meg kell védeni a közlekedési munkavállalók jogait; felhívja a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben az arányosság és a szubszidiaritás elvét az olyan jogszabályok kidolgozásakor, amelyek jelentős hatással lesznek az egységes közlekedési piac működésére;
108. tudomásul veszi a digitális egységes piac létrehozásából következően a postai szolgáltatók előtt álló kihívásokat; hangsúlyozza, hogy az ambiciózus projekt sikere, különösen az online kereskedelem terén, sok tekintetben attól függ, hogy milyen formát

ölt a postai csomagkézbesítési szolgáltatás piaca; hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi szolgáltatásokat nyújtó magánjogi szervezetek és közszférabeli szereplők számára tisztességes és egyenlő határokon átnyúló versenyfeltételeket kell garantálni;

109. hangsúlyozza, hogy minden versenypolitikának tiszteletben kell tartania az érintett ágazatok valamennyi szereplőjének szociális jogait;
110. hangsúlyozza, hogy a tagállamok gyakran nem hatják végre megfelelően az uniós közlekedési jogszabályokat, és nem tartják tiszteletben a Szerződésben foglalt elveket különösen akkor, ha a közlekedés irányítását a monopolhelyzetben lévő központi kormányzat végzi; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelően hajtsák végre és tartassák be a hatályos uniós jogszabályokat, ami kulcsfontosságú a belső piac megfelelő működéséhez, annak érdekében, hogy további előnyökhöz jussanak az üzleti és az ipari ágazat, illetve a fogyasztók, javuljanak a munkavállalók szociális körülményei és a környezetvédelmi mutatók;
111. hangsúlyozza a fizikai, műszaki és szabályozási akadályok tagállamok közötti felszámolásának fontosságát az egységes piac széttagoltságának megelőzése és határokon átnyúló mobilitás és területi együttműködés megkönnyítése és ezáltal a verseny ösztönzése érdekében;
112. felhívja a Bizottság figyelmét az adózásra, a biztonságra, a vezetési és pihenőidőkre, a típusjövahagyásra és az utasjogokra vonatkozó szabályok közötti eltérésekből adódó közvetett versenyakadályokra;
113. üdvözli a közlekedési és idegenforgalmi ágazatban a digitális technológiák terén tett előrelépéseket, amelyek elősegítik a versenyt, munkahelyeket teremtenek, megkönnyítik a kkv-k nagyobb piacokhoz való hozzáférését és kézzelfogható előnyökhöz juttatják a fogyasztókat; rámutat, hogy a digitalizáció és a közösségi gazdaság üdvözlendő fejlődése jelentős változásokat fog okozni az ágazat működési környezetében, és hogy megfelelő és egyértelmű jogi keretre van szükség a digitalizációs folyamatban rejlő lehetőségek kihasználásához;
114. hangsúlyozza, hogy az új üzleti modell alapján működő szervezetek kedvező befolyással vannak az EU közlekedési és idegenforgalmi piacára, különösen azért, mert könnyebben hozzáférhetővé teszik a szolgáltatásokat és javítják minőségüket;
115. üdvözli, hogy a Bizottság a világ számos kulcsfontosságú országával és régiójával külső légitársasági megállapodásokról kíván tárgyalni; úgy véli, hogy e megállapodások nem csak javítani fogják a piaci hozzáférést, hanem új üzleti lehetőségeket teremtenek a világon első helyen álló európai légitársasági ágazat számára, magas színvonalú munkahelyeket hoznak létre, megőrzik a szigorú biztonsági normákat, figyelembe veszik az ágazatbeli munkavállalók jogait, egyúttal a fogyasztók javát szolgálják; hangsúlyozza, hogy a Parlamentre fontos feladat hárul e tárgyalások során;
116. felhívja a Bizottságot, hogy az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a külső légitársasági megállapodásokról folyó tárgyalások részét képezze a tisztességes versenyről szóló záradék;

117. úgy véli, hogy a kikötői szolgáltatásokat illetően egyre nyitottabb, versenyképesebb és átláthatóbb szabályozási keretet kell kidolgozni az európai nyilvános kikötők számára, létrehozva egyúttal további munkalehetőségeket is;
118. úgy véli, hogy az uniós közúti árufuvarozási piac fokozatos megnyitásából következő nagyobb verseny a fogyasztók számára is előnyös lehet, de határozottan elítéli azt, hogy a tagállamok által alkalmazott egyes intézkedések e téren aláássák az egységes piac integritását; támogatja az ilyen intézkedések elleni fellépésre vonatkozó bizottsági álláspontot;
119. reméli, hogy a közúti árufuvarozási piac megnyitása nem lesz szociális dömpinget okozó újabb tényező, és emellett elítéli a „postafiókcég-jelenséget”;
120. helyteleníti továbbá, hogy az uniós politikában nem kezelik megfelelően a kisteherautókat annak ellenére, hogy a foglalkoztatási, biztonsági és környezetvédelmi jogszabályok helyes alkalmazásának kikerülése érdekében egyre gyakrabban használják őket;
121. felkéri a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az oligopolisztikus árdömpingre utaló tendenciákat a légi közlekedési és a távolságibusz- / városibusz-ágazatban, továbbá kitart az uniós jog megfelelő alkalmazása és a tisztességes intermodális versenyfeltételek mellett;
122. felszólít a negyedik vasúti csomaggal kapcsolatos tárgyalások gyors lezárására, és úgy véli, hogy ezzel még nyitottabb lesz a vasúti személyszállítás a versenyre és javul a vasúti ágazat hatékonysága, egyúttal pedig biztosítva lesz a közszolgáltatásokra vonatkozó kötelezettségek minősége és folyamatossága;
123. üdvözli a negyedik vasúti csomag technikai pillérének elfogadását és úgy véli, hogy ezzel megerősödik a vasúti biztonság, ugyanakkor az interoperabilitás révén felszámolják a verseny műszaki akadályait;
124. hangsúlyozza a turizmus mint a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés alapvető motorja fontosságát, és felszólítja a Bizottságot, hogy proaktív megközelítést alkalmazzon az európai idegenforgalmi ágazat versenyképességének és a növekedéséhez és fejlődéséhez kedvező környezet kialakításának elősegítésére;
125. hangsúlyozza, hogy a posta szolgáltatások és különösen a határon átnyúló csomagkézbesítés alapvető fontossággal bír az e-kereskedelmi ágazat fejlődése tekintetében az EU egészében; üdvözli a Bizottság e-kereskedelmi ágazatra vonatkozó antitrösztvizsgálatát, és ösztönzi a csomagkézbesítési és postai piacok alakulása nyomon követésének folytatására;
126. hangsúlyozza, hogy a fenntartható, hozzáférhető és biztonságos közlekedést előmozdító projekteket kell finanszírozni, amelyek hozzájárulhatnak az egész európai közlekedési rendszer működésének javításához;
127. felszólít az olyan uniós alapok, mint az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF), a Kohéziós Alap, az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Horizont 2020 felhasználására az európai közlekedési infrastruktúra fejlesztése és a szolgáltatások minőségének és mennyiségének fokozása céljára;

128. felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak kellő figyelmet a határokon átnyúló infrastruktúrafejlesztési projektek megvalósítására, valamint hogy legfontosabb közlekedési terveiket hangolják össze a szomszéd tagállamokkal;
129. úgy véli, hogy teljes mértékben ki kell használni az olyan innovatív eszközöket, mint az Európai Stratégiai Beruházási Alap, amelyek alkalmasak a közlekedési ágazatbeli projektek finanszírozására a növekedés és a versenyképesség előmozdítása érdekében; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az ESBA garanciaalapot szolgáló források elkülönítése nem mehet a CEF vagy a Horizont 2020 rovására, amelyek rendkívül fontos eszközök a közlekedési ágazatbeli közös piac fejlesztése tekintetében;
130. hangsúlyozza, hogy a vasúti közlekedési piac teljes megnyitása számos előnnyel járhat valamennyi tagállambeli szereplő és utas számára; megállapítja ugyanakkor, hogy a folyamat során figyelembe kell venni a tagállamok vasúti infrastruktúráinak eltérő fejlettségi szintjét; hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretben fenn kell tartani a jelenlegi beruházási szintet a vasúti infrastruktúrák eltéréseinek kiegyenlítése érdekében;
131. hangsúlyozza, hogy a különböző tagállamokból származó piaci szereplők közötti szabad verseny korlátozásához nem szolgálhat ürügyként az, hogy a visszaélésekkel szemben hatékonyan meg kell védeni a közlekedési munkavállalók jogait; felhívja a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben az arányosság és a szubszidiaritás elvét az olyan jogszabályok kidolgozásakor, amelyek jelentős hatással lesznek az egységes közlekedési piac működésére;
132. ösztönzi a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a gazdaság digitalizációjával, és különösen a technológiák konvergenciájának jelenségével és a személyes adatok nagyarányú kereskedelmi felhasználásával szembeesülő új piacok meghatározására szolgáló elemzési módszereket;
133. az európai közúti szállítási vállalkozások közötti valódi verseny biztosítása érdekében felhívja a tagállamokat, hogy számoljanak fel minden olyan városi területet határoló útkoncessziót, amely útdíjfizetési kötelezettséggel jár;
134. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja ki a sertéságazaton belüli állítólagos héa-csalási eseteket; sajnálja, hogy a Bizottság a mezőgazdasági termelők szövetségektől kapott panaszok ellenére még nem indított vizsgálatot e kérdéssel kapcsolatban;
135. úgy véli, hogy a folyószámláknak és a takarékbetét-számláknak nem szabad a felhasználó által fizetendő díjakat keletkeztetnie, kivéve, ha azok konkrét szolgáltatásokhoz kapcsolódnak;
136. ismét aggodalmának ad hangot amiatt (ahogy azt az európai uniós szociális lakhatásról szóló, 2013. június 11-i állásfoglalásában¹ is tette), hogy a Bizottság a versenypolitika területén szűkítően határozta meg a szociális lakhatás fogalmát; felhívja a Bizottságot, hogy a bevált gyakorlatok és a tapasztalatok tagállamok közötti cseréje alapján pontosítsa ezt a fogalmat, figyelembe véve, hogy a különböző tagállamokban,

¹ HL C 65., 2016.2.19., 40. o.

régiókban és helyi közösségekben eltérő módon vélekednek a szociális lakhatás kérdéséről, illetve azt eltérően kezelik;

137. sajnálja, hogy a Bizottság nem képes gyorsan és határozottan reagálni egyes tagállamokkal szemben, amelyek a közlekedési ágazatban a szabad verseny korlátozására tesznek kísérletet; felszólít e gyakorlatok megszüntetésére, és minden lehetséges intézkedés meghozatalára annak érdekében, hogy az említett ágazatban működő, valamennyi tagállamból származó gazdasági szereplők azonos feltételek mellett egyenlő módon férjenek hozzá az egységes piachoz;
138. fontosnak tartja a verseny biztosítását a pénzügyi szolgáltatások Európán belüli piacán, beleértve a biztosításokat, amihez szükséges lehetővé tenni azok határokon átnyúló vásárlását;
139. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé az élelmiszer-ellátási, az energia-, a közlekedési és a médiaágazatban a versenyügyi gyakorlatokkal kapcsolatban folytatott jelenlegi vizsgálatának eredményét;
140. elutasítja, hogy a felhasználóknak abban a tagállamban kelljen lakóhellyel rendelkezniük, ahol a szolgáltatást nyújtó pénzügyi intézmény vagy biztosító társaság székhelye van, mivel ez összeegyeztethetetlen a kiskereskedelmi pénzügyi szolgáltatások belső piacának célkitűzésével;
141. felszólít a Forma-1-es sportágon belül felmerülő versennyel kapcsolatos aggályok azonnali kivizsgálására;
142. felhívja a Bizottságot, hogy a versenypolitika kidolgozásánál és végrehajtásánál vegye figyelembe, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások teszik ki az uniós vállalkozások jelentős részét; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy felhasználóbarát versenyszabályokra van szükség a kisebb vállalkozások tekintetében, amelyek az egységes piacon belül online és határon átnyúló formában kívánnak működni;
143. emlékezteti továbbá a Bizottságot, hogy a pénzügyi intézményekben továbbra is gyakorlat a bankkártyák használatának megszüntetése, amennyiben a kártyatulajdonos másik tagállamba költözik, és intézkedések meghozatalát kéri e területen, beleértve a nemzeti hatóságok értesítését is;
144. hangsúlyozza, hogy a gyógyszeripari visszaélések elleni küzdelem révén hozzáférést kell biztosítani a gyógyszerekhez; megjegyzi, hogy a tagállamok egészségügyi rendszerein belül ösztönözni kell a generikus gyógyszerek használatát, amennyiben rendelkezésre állnak;
145. hangsúlyozza, hogy a bankautomatákon keresztül való pénzfelvétel alapvető szolgáltatás, amelyet elő kell segíteni, és amely nem adhat lehetőséget a megkülönböztetésre, a versenyellenességre és a visszaélésekre, ennek következtében nem szabad túlzott költségeket kivetni rájuk;
146. hangsúlyozza a méltánytalan kollektív bojkottok elleni küzdelem szükségességét, amely olyan helyzetként határozható meg, amelyben versenytársak egy csoportja megállapodik egy tényleges vagy lehetséges versenytárs kizárásában, ami cél szerinti versenykorlátozásnak minősül;

147. aggodalmát fejezi ki az uniós hatóságokat is érintő „forgóajtó” jelenséghez kapcsolódó botrányok, és különösen a korábbi versenyügyi biztos, Neelie Kroes esete miatt, aki nemcsak az Uber mellett lobbizott, hanem akit a bahamai kiszivárogtatások is érintettek;

A hatékonyabb nemzeti versenyhatóságok felé az EU-ban

148. üdvözli az uniós versenyszabályok decentralizált végrehajtását Európában, de úgy véli, hogy az állampolgárok és a vállalkozások versenyellenes gyakorlatok elleni védelmének hatékonysága nem függhet csak a tartózkodási helyük szerinti tagállamtól; úgy véli, hogy a kartellejárásról szóló 1/2003/EK rendelet jelentős mértékben hozzájárult ahhoz, hogy egyenlő kiinduló helyzetet teremtsenek a vállalatok számára az európai belső piac egészén; kiemeli viszont, hogy különösen a függetlenség, a pénzbírságok megállapítása és az engedékenységi politikák terén még mindig eltérések vannak a nemzeti rendszerek és a nemzeti versenyhatóságok között; úgy véli, hogy az uniós kartelljog végrehajtására vonatkozó hatékony és azonos eljárásjogi rendelkezéseknek jelentős szerepe van abban, hogy garantálják a jogbiztonságot a fogyasztók és a vállalkozások számára; felhívja a tagállamok versenyhatóságait, hogy az Európai Versenyhatóságok Hálózata keretében teljes körűen használják ki az európai együttműködés lehetőségeit;
149. ezért alapvetőnek tartja, hogy a nemzeti versenyhatóságok rendelkezzenek a szükséges forrásokkal és eszközökkel ahhoz, hogy hatékonyan érvényre juttassák az uniós versenyszabályokat, beleértve a jogsértések felderítését, kezelését és szankcionálását szolgáló eszközöket, valamint az engedékenységi programokat, amelyek elengedhetetlenek lesznek ahhoz, hogy a vállalatok feltárják az általuk Európában létrehozott kartelleket;
150. megismétli, hogy a nemzeti versenyhatóságok függetlensége mindennél fontosabb, és hogy ez magában foglalja annak biztosítását, hogy rendelkeznek a feladataik elvégzéséhez szükséges erőforrásokkal;
151. ebben az összefüggésben üdvözli a Bizottság konzultációit, amelyek eredményeképpen valószínűleg jogalkotási javaslatot terjeszt elő a nemzeti versenyhatóságok végrehajtási és szankcionálási eszközeinek megerősítéséről, az úgynevezett ECN+ kezdeményezésről; megismétli, hogy ha ugyanazon vagy a kapcsolódó ügyekben egyszerre több hatóság jár el végrehajtóként, felmerül az átfedések és az esetleg következtelen intézkedések veszélye, ami csökkenti a jogbiztonságot és szükségtelen költségeket okoz a vállalkozásoknak; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot az uniós fellépésre annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti versenyhatóságok hatékonyabb jogalkalmazókká váljanak, egységesebben és összetartóbban lépjenek fel, és ezáltal megvalósítható legyen az uniós versenyszabályok decentralizált rendszerében rejlő valamennyi lehetőség kibontakoztatása; követeli, hogy az együttdöntési eljárás során teljes körűen vonják be az Európai Parlamentet;
152. hangsúlyozza, hogy a globalizált világban elengedhetetlen a versenyhatóságok közötti nemzetközi együttműködés; támogatja a Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok Nemzetközi Versenyügyi Hálózatban való aktív részvételét; felhívja a Bizottságot annak a lehetőségnek a megvizsgálására, hogy további harmadik országokkal is olyan versenyjogi megállapodásokat kössenek, amelyek lehetővé teszik a vizsgálatot folytató hatóságok közötti információcserét; hangsúlyozza, hogy az eddig Svájcjal és Kanadával megkötött versenyjogi megállapodások mintaként szolgálhatnak az ilyen jellegű

jövőbeni megállapodások számára; úgy véli, hogy a nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodásoknak egy erőteljes versenyügyi szakaszt kellene tartalmazniuk;

153. felkéri a Bizottságot, hogy a nemzeti versenyhatóságok függetlenségének csökkentése nélkül vizsgálja meg a tagállamok körében a jogsértések esetén kivetett nemzeti szankciók különböző szintjeit, valamint vizsgálja meg e különbségek ésszerűsítésének lehetőségét és szükségességét;
154. rendkívül fontosnak tartja, hogy a Bizottság továbbra is mozdítsa elő a nemzeti versenyhatóságok közötti fokozottabb együttműködést az EU-ban;
155. hangsúlyozza, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóság függetlensége mindennél fontosabb céljainak sikeres eléréséhez; ismételten szorgalmazza az iránymutatásokat kidolgozó és az iránymutatások alkalmazásáért felelős szervezeti egységek szigorú különválasztását; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson elegendő pénzügyi és emberi erőforrást a Versenypolitikai Főigazgatóság számára; kéri, hogy az Európai Bizottság rendelkezzen kellő számú műszaki képzettségű mérnökkel a csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozások vizsgálata esetében; sürgeti a Bizottságot, hogy hozza összhangba a Versenypolitikai Főigazgatóságon belül működő vezető közgazdászok munkacsoportja etikai szabályzatát az egyéb bizottsági tisztviselőkre vonatkozó gyakorlattal;

A versenypolitika demokratikus megerősítése

156. üdvözli Margrethe Vestager, a versenypolitikáért felelős jelenlegi biztos arra irányuló erőfeszítéseit, hogy rendszeres strukturált párbeszédet folytassanak az Európai Parlamenttel, különösen a Gazdasági és Monetáris Bizottsággal és a versenypolitikával foglalkozó munkacsoporttal; kéri a Bizottságot, hogy az Európai Parlament éves versenypolitikai jelentésében megfogalmazott konkrét kérésekre átfogóbb visszajelzést adjon; úgy véli, hogy egy célzott strukturált párbeszéd hozzájárulhatna az adott éves versenypolitikai jelentésekhez kapcsolódó mélyrehatóbb nyomonkövetési folyamathoz;
157. üdvözli a Bizottságnak az összefonódások ellenőrzésével kapcsolatos nyilvános konzultációra irányuló kezdeményezéseit, és kéri, hogy ezek eredményeit vitassa meg az Európai Parlamenttel;
158. felszólít az európai intézmények és a nemzeti versenyhatóságok közötti párbeszéd kiterjesztésére, és különösen az Európai Parlament parlamenti bizottságaival folytatandó eszmecserekre;
159. megerősíti a Bizottsághoz intézett követelését, hogy a pénzbírságokról szóló iránymutatásokat foglalják kötelező jogszabályokba;

A versenypolitika nemzetközi dimenziója

160. üdvözli, hogy a Bizottság elkötelezte magát egy versenyt érintő kérdésekről folytatott nyitott és építő jellegű globális eszmecsere mellett; üdvözli, hogy néhány szabadkereskedelmi megállapodás esetében előrehaladást értek el a versenyre vonatkozó rendelkezésekkel kapcsolatban, egyúttal sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa az azzal kapcsolatos munkáját, hogy a versenyre és az állami támogatásokra vonatkozó

rendeleteket felvegyék az összes szabadkereskedelmi megállapodásról folytatott tárgyalásba;

161. hangsúlyozza, hogy a kereskedelem, a szolgáltatások és a beruházások területén megvalósuló tisztességes verseny pozitív hatással van az Unió, valamint az Unió kereskedelmi partnereinek társadalmi és gazdasági fejlődésére; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy mihamarabb véglegesítsék az uniós piacon folyó tisztességes verseny biztosításához szükséges piacvédelmi eszközök korszerűsítése terén megkezdett munkájukat, és úgy véli, hogy a kereskedelmi megállapodásoknak módszeresen ki kellene térniük a harmadik országok által folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok jelentette kihívásokra;
162. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a kereskedelmi partnerekkel annak biztosítása érdekében, hogy piacaik nyitottabbak legyenek az uniós vállalatok felé, különösen az energia, a közlekedés, a távközlés, a közbeszerzés és a szolgáltatások – köztük a szabályozott szakmák gyakorlása keretében nyújtott szolgáltatások – terén;
163. felhívja a Bizottságot, hogy a versennyel kapcsolatosan valamennyi kereskedelmi megállapodásába illesszen be nagyratörő rendelkezéseket, valamint ténylegesen kövesse nyomon, hogy a felek e rendelkezéseket megfelelően hajtják-e végre valamennyi szabály, köztük az állami támogatásra vonatkozó rendelkezések, és valamennyi gazdasági szereplő, többek között az állami tulajdonú vállalatok tekintetében;
164. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokat támogatni kell a versenyszabályok előmozdítására és gyakorlati végrehajtására irányuló erőfeszítéseikben;
165. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a szabadkereskedelmi megállapodásokban szereplő versenyrendeleteket tartalmazó, átfogó, felhasználóbarát, adott esetben a WTO titkársága által üzemeltethető adatbázis létrehozására irányuló erőfeszítéseket;
166. üdvözli a WTO Nairobiban rendezett miniszteri konferenciáján elért eredményeket az exporttámogatások csökkentése terén, melynek célja a torzulásoktól mentes verseny biztosítása a mezőgazdasági termékek nemzetközi piacain; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a mezőgazdasági ágazat érzékeny jellegét, valamint azt, hogy olyan egyértelmű és hatékony intézkedésekre van szükség – többek között a WTO-megállapodások keretében is –, amelyek lehetővé teszik, hogy az európai termelők versenyképesek maradjanak a nemzetközi piacokon;
167. ismételten hangsúlyozza, hogy a természeti erőforrásokhoz, köztük az energiaforrásokhoz való egyenlő hozzáférés döntő jelentőséggel bír a tisztességes és egyenlő világpiacon verseny biztosítása szempontjából, és felhívja a Bizottságot, hogy a kereskedelmi megállapodásokba illesszen be az ilyen erőforrásokhoz való hozzáférést javító, például az állami tulajdonú vállalatok által alkalmazott versenyellenes gyakorlatokra, valamint a megkülönböztetésmentességre és a tranzitkereskedelmre vonatkozó rendelkezéseket;
168. hangsúlyozza, hogy a versenypolitika a belső piac alapvető fontosságú része a Szerződésben foglaltaknak megfelelően; újra kijelenti, hogy az Unióban a fenntartható növekedés, foglalkoztatás és innováció fellendítéséhez versenyképes és teljes körűen működőképes egységes piacra van szükség, továbbá hogy az EU egészében a tisztességes verseny megőrzésére irányuló erőfeszítések a fogyasztók, az induló

innovatív vállalkozások és a kkv-k érdekeit szolgálják; úgy véli, hogy az európai jogszabályok végrehajtása nem csorbulhat azért, mert a hivatalos kötelezettségszegési eljárások helyett az EU Pilot rendszert alkalmazzák, valamint hogy törekedni kell a verseny megőrzésére;

169. bátorítja a Bizottságot, hogy ne irányítsa a tisztességes verseny biztosítására tett minden erőfeszítését jól ismert vállalatokkal szembeni nagy horderejű esetekre; emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a tisztességes verseny érvényre juttatása a kkv-k vonatkozásában is fontos;
170. felszólít a fogyasztók választási szabadságának erősítésére; úgy véli, hogy az adathordozhatóság jogának az általános adatvédelmi rendeletben való rögzítése helyes megközelítés a fogyasztói jogok és a verseny erősítése tekintetében; hangsúlyozza, hogy meg kell vizsgálni, miként biztosítható a digitális hálózatok közötti átjárhatóság nyílt szabványokkal és interfészekkel;
171. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg és korrigálja a független kiskereskedők helyzetét, akiknek a versenyjog alapján a hagyományos üzlethelyiségekben lehetőségük van az együttműködésre, de a tisztességtelen verseny vádjával szembesülnek, ha közösen kínálnak elektronikus kereskedelmi szolgáltatásokat.
172. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy időben hajtsák végre az uniós közbeszerzési szabályokat, különös tekintettel az e-közbeszerzés elindítására és a szerződések tételekre osztását ösztönző új rendelkezésekre, ami alapvető fontosságú az innováció és a verseny ösztönzése, valamint a kkv-k közbeszerzési piacokon való támogatása szempontjából.
173. felhívja a Bizottságot, hogy kerülje el a monopóliumok vagy a zárt értékláncok szabványosítás révén történő kialakítását; véleménye szerint jogorvoslati eljárást kell bevezetni azon szabványok felülvizsgálata érdekében, amelyek hatással lehetnek a versenyképességre;
174. aggodalmának ad hangot az egyes ágazatokban, köztük a vegyipari ágazatban tapasztalható koncentráció szintje miatt, tekintve a legutóbbi összeolvadásokat; kéri a Bizottságot, hogy fejtse ki, hogyan teszi lehetővé a piacra való belépést különösen a startupok számára; kéri a Bizottságot, vizsgálja meg, hogy a vállalatok információkból és adatokból eredő piaci erejét, valamint ezen információk és adatok kezelését, továbbá a felhasználók számát vizsgálati kritériumként figyelembe kellene-e venni az összefonódások ellenőrzésekor; felszólít annak vizsgálatára, hogy különösen a fogyasztókra vonatkozó adatok és információk egyesítése következtében torzulhat-e a verseny;
175. elengedhetetlennek tartja a távközlési ágazaton belüli versenyt az innováció és a hálózatokba való beruházás előmozdítása, valamint a fogyasztók számára kínált szolgáltatások választékának biztosítása szempontjából; véleménye szerint a széles sáv gyors kiépítése a digitális egységes piac kiteljesítésének kulcsa; ezzel összefüggésben üdvözli, hogy a Bizottság a széles sávra vonatkozó állami támogatásokkal kapcsolatos iránymutatások alkalmazásakor szem előtt fogja tartani a távközlési csomagban meghatározott, összekapcsoltsággal kapcsolatos stratégiai célkitűzéseket.

176. utal az Európai Számvevőszék legutóbbi jelentésére az állami támogatási szabályok kohéziós politika területén történő be nem tartásáról, amely rámutat a szabályoknak való meg nem felelés jelentős arányára, és számos ajánlás végrehajtására hív fel; aggodalmának ad hangot e megállapítások miatt, mivel ez a helyzet károsan hat a belső piac megfelelő működésére, ezért kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a Számvevőszék ajánlásait, és fokozza erőfeszítéseit a további hiányosságok elkerülése érdekében;
177. támogatja a kartellelles jogérvényesítéssel kapcsolatos bizottsági fellépéseket, ideértve az élelmiszer-kiskereskedelemben és az optikai lemez meghajtók ágazatában végrehajtott közelmúltbeli intézkedéseket, amelyek célja a tisztességes fogyasztói árak garantálása;
178. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy az egységes piacon vannak-e eltérések a termékek értékesítésében, amelyek negatív hatással lehetnek a helyi termelőkre, különösen a kkv-kra nézve;
179. emlékeztet arra, hogy a Parlament az Európai Unió 2014. évi versenypolitikájáról szóló éves jelentésről szóló állásfoglalásában felhívta a Bizottságot, hogy kövesse szorosan nyomon a nagy európai forgalmazók szövetségeit, és üdvözli, hogy a Bizottság az Európai Versenyhatóságok Hálózata keretében meg kívánja vitatni e szövetségek termelőkre és fogyasztókra gyakorolt hatását;

o

o o

180. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a nemzeti és adott esetben a regionális versenyhatóságoknak.